

بسم الله الرحمن الرحيم

اللهم صل على محمد و آل محمد و عجل فرجهم

آزمون کتاب مقدمات تدبر در قرآن

با سلام و خدا قوت خدمت قرآن پژوهان عزیز

انشالله شرکت در دوره مقدمات تدبر در قرآن باعث شده باشد قرآن برای ما کتاب عمل و کتاب زندگی شده باشد و لحظات شیرینی را همراه با سوره ها رقم زده باشد. همانطور که مستحضر هستید ما در انتهای این دوره لازم است برای ارزیابی خود چند مورد را احراز کنیم. برای آشنایی با این موارد و چگونگی احراز آنها می توانیم از جدول زیر استفاده نماییم.

شاخص ها	نحوه احراز
افزایش اشتیاق برای انس با قرآن و وقوف در سوره ها رفع موانع برای رجوع به قرآن و ایجاد مقدمات (اهتمام به نکات طهارتی سوره های کتاب)	در نتیجه همراهی با دوره فرض بر تحقق این سطح است.
برنامه داشتن برای رجوع مستمر به قرآن	در نتیجه ثبت نام در دوره تفکر یا دوره مستمر دیگر یا برنامه فردی احراز می شود.
هموار بودن استخراج نکات طهارتی - اصلاح کننده و تقویت کننده باورها، توجه و عمل از سوره ها- (دست به قلم شدن برای گزاره درآوردن)	در نتیجه مشارکت در کلاس و ارائه دریافت و گزاره های برگرفته از سوره احراز می شود.

برای احراز مورد آخر ممکن است شما در مباحثات سرکلاس فرصت ارائه گزاره ها و مشارکت در آنها را داشته اید؛ در این صورت همین کفایت می کند؛ همچنین ممکن است شما به صورت خودخوان دوره را گذرانده باشید یا اینکه امکان مشارکت در بحث را نداشته و تمایل داشته باشید خود را ارزیابی نمایید. در این صورت می توانید در آزمون زیر شرکت نمایید.

الف- برای آشنایی با فضای کلی سوره مبارکه مریم ابتدا ابتدا بیان آیات سوره را از تفسیر المیزان مطالعه نمایید.

ب- در جدول زیر آیات دسته اول سوره یعنی آیات ۱ تا ۱۵ همراه با ترجمه آن آمده است. ضمن مطالعه آیات و دقت در ترجمه آن، ۵ تا ۱۰ نکته کاربردی از این آیات بنویسید. منظور از نکات کاربردی نکاتی هستند که باورها یا توجهات یا اعمال ما را اصلاح کرده یا تقویت می نمایند.

آیات	ترجمه	نکات کاربردی (طهارتی)
بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ كَهَيْعِص (۱) ذِكْرَ رَحْمَتِ رَبِّكَ عَبْدَهُ زَكَّرِيًّا (۲)	به نام خدا که رحمتش بی اندازه است و مهربانی اش همیشگی. کهیعیص (۱) [آیاتی که بر تو خوانده می شود] یاد رحمت پروردگارت بر بنده اش زکریاست. (۲)	۱-
إِذْ نَادَى رَبَّهُ نِدَاءً خَفِيًّا (۳)	هنگامی که پروردگارش را با دعایی پنهان خواند، (۳)	۲-
قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ مِنِّي وَاشْتَعَلَ الرَّأْسُ شَيْبًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ شَقِيًّا (۴)	گفت: پروردگارا! به راستی استخوانم سست شده و [موی] سرم از پیری سپید گشته، و پروردگارا! هیچ گاه درباره دعا به پیشگاهت [از اجابت] محروم و بی بهره نبودم. (۴)	۳-

نکات کاربردی (طهارتی)	ترجمه	آیات
-۴	و همانا من پس از خود از خویشاوندانم بیمناکم، و همسرم [از شروع زندگی] نازا بوده است، پس مرا از سوی خود فرزندی عطا کن. (۵)	وَ اِنِّیْ خَفْتُ الْمَوَالِیَ مِنْ وَّرَائِیْ وَ كَانَتْ اِمْرَاَتِیْ عَاقِرًا فَهَبْ لِیْ مِنْ لَدُنْكَ وَلِیًّا (۵)
-۵	که از من و خاندان یعقوب ارث ببرد، و او را پروردگارا! [از هر جهت] مورد رضایت [خود] قرار ده. (۶)	یَرْثِیْ وَ یَرِثْ مِنْ اٰلِ یَعْقُوْبَ وَ اجْعَلْهُ رَبَّ رَضِیًّا (۶)
-۵	ای زکریا! ما تو را به پسری که نامش یحیی است، مژده می‌دهیم، [و] پیش از این همنامی برای او قرار نداده‌ایم. (۷)	یا زَکَرِیَّا اِنَّا نُبَشِّرُکَ بِغُلَامٍ اَسْمَهُ یَحٰییَ لَمْ نَجْعَلْ لَهٗ مِنْ قَبْلُ سَمِیًّا (۷)
-۶	گفت: پروردگارا! چگونه برایم پسری خواهد بود در حالی که همسرم نازا بوده است و خود نیز از پیری به فرتوتی رسیده‌ام؟! (۸)	قَالَ رَبِّ اَنِّیْ یَکُوْنُ لِیْ غُلَامٌ وَ کَانَتْ اِمْرَاَتِیْ عَاقِرًا وَ قَدْ بَلَغْتُ مِنَ الْکِبَرِ عِتِیًّا (۸)
-۷	[فرشته وحی به او] گفت: چنین است [که گفتی، ولی] پروردگارت فرمود: این [کار] بر من آسان است، و همانا تو را پیش از این در حالی که چیزی نبودی آفریدیم. (۹)	قَالَ کَذٰلِکَ قَالَ رَبُّکَ هُوَ عَلٰی هٰیٖنٌ وَ قَدْ خَلَقْتِکَ مِنْ قَبْلُ وَ لَمْ تَکْ شَیْئًا (۹)
-۸	گفت: پروردگارا! برای من نشانه‌ای قرار ده. گفت: نشانه تو این است که سه شبانه‌روز در حالی که سالم هستی، قدرت سخن گفتن با مردم نخواهی داشت. (۱۰)	قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِیْ اٰیَةً قَالَ اٰیَتُکَ اَلَّا تُکَلِّمَ النَّاسَ ثَلٰثَ لَیَالٍ سَوِیًّا (۱۰)
-۹	پس [به دنبال ناتوانی از سخن گفتن] از عبادتگاهش بر قومش درآمد و به آنان اشاره کرد که صبح و شام خدا را تسبیح گویند. (۱۱)	فَخَرَجَ عَلٰی قَوْمِہٖ مِنَ الْمِحْرَابِ فَاَوْحٰی اِلَیْھِمَّ اَنْ سَبِّحُوْا بُکْرَةً وَ عَشِیًّا (۱۱)
-۱۰	ای یحیی! کتاب را به قوت و نیرومندی بگیر؛ و به او در حالی که کودک بود، حکمت دادیم. (۱۲)	یا یَحٰییَ خُذِ الْکِتٰبَ بِقُوَّةٍ وَ اٰتِیْنٰہُ الْحُکْمَ صَبِیًّا (۱۲)
	و از سوی خود مهرورزی [به همه مردم] و پاکی و شایستگی [به او عطا کردیم] و او همواره پرهیزکار بود. (۱۳)	وَ حٰنَانًا مِنْ لَدُنَّا وَ زَکَاةً وَ کَانَ تَقِیًّا (۱۳)
	و به پدر و مادرش نیکوکار بود و سرکش و نافرمان نبود. (۱۴)	وَ بَرًّا بِوَالِدِیْہِ وَ لَمْ یَکُنْ جَبْرًا عَصِیًّا (۱۴)
	و بر او سلام باد روزی که زاده شد، و روزی که می‌میرد، و روزی که زنده برانگیخته می‌شود. (۱۵)	وَ سَلَامٌ عَلَیْہِ یَوْمَ وُلِدَ وَ یَوْمَ یَمُوْتُ وَ یَوْمَ یُعْتَبَّرُ حَیًّا (۱۵)